

บันทึก

เรื่อง การประกอบโรคศิลปะ

ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ ๕๕๑๗/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๐๓ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาของกระทรวงสาธารณสุขในเรื่องที่กรมตำรวจได้หารือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ว่า ตามที่นายทำเนาว์ จันทนะเวศ ผู้ซึ่งมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะได้รับรักษาโรคทางไสยศาสตร์แก่ประชาชน โดยว่าคาถาและจับทูปตรงที่เป็นโรค แจกดอกมะลิแห้งให้ไปชงน้ำร้อนรับประทานและให้หาน้ำมันมาปลูกเสกเพื่อนำไปทาตรงที่เป็นโรคนั้น อยู่ในข่ายตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาเห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของการพิจารณาว่าการกระทำของนายทำเนาว์ จันทนะเวศ จะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ เพื่อที่ตำรวจจะได้ดำเนินคดีต่อไป ในเรื่องเช่นนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติวิธีดำเนินการและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานไว้โดยเฉพาะแล้ว กล่าวคือ ได้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ ดังที่มาตรา ๑๘ ได้บัญญัติว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้ใดซึ่งมีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาได้ และมาตรา ๑๔๓ ให้อำนาจพนักงานอัยการในการตรวจสำนวนการสอบสวนเพื่อสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดีต่อไป ในบางกรณีก็ยังไม่ให้อธิบดีกรมอัยการมีอำนาจชี้ขาดตามมาตรา ๑๔๕ ซึ่งบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวนี้มุ่งประสงค์ จะมอบให้เจ้าพนักงานดังกล่าวมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการดำเนินคดีได้โดยอิสระ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่าปัญหาเช่นนี้ควรให้พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการพิจารณาดำเนินการไปตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายให้ไว้ ไม่สมควรที่คณะกรรมการกฤษฎีกาจะให้คำวินิจฉัยในเรื่องนี้

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๐๔